

[Ministeren for Grønland.]

den afgiftsfri benzin, der flød udenom, medmindre man skulle have et alt for stort kontrolapparat. Jeg ville altså også være betænkelig ved benzinafgifter, medmindre man da kunne finde en meget enkel form for det. Ellers er det selvfølgelig i og for sig et fristende objekt at lægge afgifter på, når nu så meget i Grønland er afgiftsbelagt.

Det er rigtigt, at det er baggrunden for dette lovforslag såvel som for de andre skatteforslag, jeg her har nævnt formentlig ville komme, at landskassen fattes penge, at flere penge er nødvendige, ikke mindst på grund af den erhvervskrise, der rammer det grønlandske erhvervsliv næsten hele erhvervskompasset rundt i øjeblikket, og så bl. a. på grund af de ulykker, som spiritusforbruget medfører, som vi har talt om før, samt af en række andre årsager. Det er nødvendigt, at landskassen får flere midler til rådighed, og dette lovforslag skulle altså tjene til at bidrage dertil.

Jeg for min del vil også håbe, at indtægterne af spiritusafgiften vil falde, og hvis de falder lige så meget, som motorbeskatningen indbringer, ja, så er der altså ikke sket nogen forbedring til fordel for de sociale opgaver og andre opgaver, landskassen er sat til at røgte.

Så må vi skaffe penge på anden måde, og dertil tjener bl. a. de nye skatteplaner, som jeg formoder vil komme frem her i folketinget i begyndelsen af næste folketingsamling; før bliver det nok ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje i Grønland.

(Lovforslaget (nr. 114) findes i tillæg A sp. 2317, fremsættelsen i tidenden sp. 2068).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Carl P. Jensen: Da fru Lis Groes, der skulle være ordfører vedrørende dette lovforslag, er syg, skal jeg gøre nogle få bemærkninger og i øvrigt anbefale lovforslaget.

Forslaget drejer sig i højere grad end så mange andre forslag om et område, hvor vi må forlade os på ikke alene den grønlandske, men også den juridiske sagkundskabs evne til en vurdering, fordi der her er tale om noget ganske enestående, i hvert fald i den nyere tid, nemlig det grønlandske retsvæsen, der som en hovedregel bygger på ikke-juridiske dommere i underretten, altså lægdommere, vel at mærke som egentlige kredsdommere. Det siger sig selv, at den hektiske udvikling, der fortsætter, vil kendetegne Grønland med et stigende antal retssager, ja, vel også en stigende kriminalitet, som vi fik indtryk af ved at læse bemærkningerne til det forrige lovforslag, vi behandlede. Denne udvikling har ganske naturligt aktualiseret spørgsmålet om dette lægdommerprincips tilstrækkelighed, og det er netop et forhold, der også til stadighed har optaget det grønlandske lovudvalg, der, som det siges i bemærkningerne til lovforslaget, har afvejet styrken og svagheden i dette system. Af bemærkningerne til forslaget, som jeg ikke skal gentage, fremgår det, at denne afvejning er faldet ud til systemets fordel — under de rådende forhold, skal der vel nok føjes til.

Jeg anbefaler dette lovforslag til vedtagelse.

Langkilde: Jeg har forstået dette lovforslag som et udtryk for ønsket om en smidiggørelse af det kredsdommersystem, man har i Grønland, idet man er kommet til den opfattelse, at hvis man skal bevare det, og det ønsker man, så må det være nødvendigt at smidiggøre det på forskellig måde. Man har altså taget det standpunkt, at man ønsker at bevare dette kredsdommersystem fremfor at søge videre udbygget et dommersystem bestående af jurister, og dette synspunkt kan jeg uden at have noget særlig dybtgående kendskab til grønlandske forhold sige lyder tiltalende; vi kan kun fra vor side være enige i, at man så langt som muligt bygger på lægdommersystemet.

Det er vel også et spørgsmål, om man her